

Π Ο Λ Ι Τ Ι Κ Η Μ Η Τ Ε Ρ Ω Ν

“Όσοι αντιδρούν στον αγώνα μας, παρακαλούνται να κοιτάξουν κάπως προσεκτικά τις αποφάσεις του Β' Συνεδρίου της Μικρής Ανταντ τῶν γυναικῶν. Ἀρχίζουν και τελειώνουν με τὴ φροντίδα γιὰ τὸ παιδί. Τί συμπεράσματα θὰ βγάλουν; Ἄν εἶναι ἀμερόληπτοι θὰ δμολογήσουν ὅτι ἡ γυναίκα, πὸν ἀγωνίζεται γιὰ τὰ δικαιώματά της, ἀρχίζει ἀμέσως ἀμέσως τὸν ἀγώνα της μὲ τὸ νὰ ζητᾷ τὸ δικιο τοῦ παιδιοῦ. Ἡ γυναίκα εἶναι πάντα, και θὰ εἶναι πάντα, μιὰ μάνα, εἶτε γιὰ τὰ δικιά της τὰ παιδιὰ εἶτε γιὰ τὰ ξένα.

Τὸ πρῶτο συνέδριο τῆς Μ. Α. Γ. πὸν ἀσχολήθηκε μὲ προγραμματικὴ δουλειὰ ἦταν τὸ συνέδριο τοῦ Βελιγραδιοῦ. Ἡ πρώτη συζήτηση, τὸ πρῶτο αἴτημα ἦταν «δικαιοσύνη γιὰ τὸ παιδί». Γιὰ τὸ παιδί πὸν τὸ ἐγκατέλειψαν ἀσπλαγχοὶ γονεῖς, γιὰ τὸ δορφανό, γιὰ τὸ παιδί πὸν γεννήθηκε ἔξω ἀπὸ τὸ γάμο. Τὰ ἐπιχειρήματα εἶναι γνωστὰ και εἶναι περιττὸ νὰ τὰ ἐπαναλάβομε. Ἀσχετα ἐντελῶς μὲ τὸ πῶς θὰ κοῖνει κανένας τις πράξεις τῶν γονέων, ἡ φροντίδα γιὰ τὸ παιδί εἶναι τὸ πρῶτο ἔργο τῆς πολιτείας. Κι ἔνα ἀπὸ τὰ σημεῖα αὐτῆς τῆς φροντίδας εἶναι νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν πατέρα νὰ μοιραστῇ μὲ τὴ μητέρα τὴν εὐθύνη και τὰ βάρος γιὰ τὴ συντήρηση και τὴ μόρφωση τοῦ παιδιοῦ των.

Εἶναι χαρακτηριστικὸ ὅτι και ὁ Σ.Ε.Α.Γ. ἀρχισε τὴ δράση του μὲ τὴ νομοθεσία γιὰ τὰ ἐξώγαμα παιδιὰ, και τὴν ἀναζήτηση τῆς παιρότητας. Και τὸ ζήτημα αὐτὸ πὸν θᾶπρεπε νὰ ενδιαφεροῦν γι αὐτὸ ὅλοι οἱ πὸν προοδευτικοὶ ἀπὸ τοὺς νομοθέτες μας, θεωρήθηκε πάντα ὡς δευτερεῦον, ὅτι δὲν εἶναι «τοῦ παρόντος» και ἀναβάλλεται αἰωνίως και θᾶναβάλλεται ὅσο ἡ φωνὴ τῆς γυναίκας θᾶκούεται μονάχα σὰ μιὰ ἱεσία και ὄχι σὰν ἐπιταγή.

Δὲν εἶναι ἀπὸ ἐγωῖσμό, ἀπὸ φιλοδοξία, ἀπὸ ἀτομισμὸ πὸν ζητοῦν νὰ πάρουν τὰ δικαιώματά τους τὰ πολιτικὰ οἱ γυναίκες, ὅπως μᾶς τὸ κατηγοροῦν οἱ ἐχθροὶ μας. Ἄν και μιὰ πολιτεία τότε μονάχα μπορεῖ νὰ ἐδημερῶσει και νὰ προκόψει, ὅταν κάθε ἄτομο βοῖσκει μέσα της τὴν τέλεια ἐλευθερία νᾶναπτύξει πλήρως ὅλες του τις ἱκανότητες. Τὴν ἰσοπολιτεία τὴ ζητοῦν αὐτὴ τὴ στιγμή οἱ μητέρες και τὴ ζητοῦν ὅλες οἱ γυναίκες πρὸ πάντων γιὰ τις μητέρες.

Γιὰ τὴ χήρα μητέρα πὸν δουλεύει μερόνυχτα γιὰ νὰ θρέψει τὸ παιδί πὸν τῆς ἄφησε ὁ ἄντρας ὅταν τὸ κράτος τοῦ ζήτησε τὴ ζωὴ του σὶδὸ μῆτωπο.

Γιὰ τὴν ἀνύπαντρη μητέρα πὸν μόνη της σηκώνει ἡρωικὰ τὸ βάρος τῆς ἀτιμίας, πὸν μονάχα αὐτὴ βαρβαίνει και ὄχι τὸν ἄντρα, πὸν ποῖς ξέρει μὲ ποῖδὸ δολερὸ τρόπο τὴν παρέσυρε, γιὰ νὰ τὴν ἀφήσει ἔπειτα μονάχη μὲ τὴν εὐθύνη και τὴ φροντίδα τοῦ παιδιοῦ.

Και ζητᾷ ἡ Μ. Α. Γ. μὲ τις ἀποφάσεις τοῦ συνεδρίου τοῦ Βελιγραδιοῦ, νὰ θυμίσει στὴν πολιτεία πῶς δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνονται ὅλες οἱ οικονομίες εἰς βάρος τοῦ παιδιοῦ, και ὅτι πρέπει νὰ ἀφιερωθῇ ἔνα μεγάλο μέρος τοῦ προϋπολογισμοῦ γιὰ τὴν προστασία τῆς νεαρῆς ἡλικίας.

Και ζητᾷ νὰ λείψει πια αὐτὸ τὸ στίγμα τῆς ἡθικῆς ἀπισότητος πὸν ντροπιάζει τις νομοθεσίες μας μὲ τὸ νὰ μὴ ἀφίνει νὰ βαρβαίνει τὸν πατέρα καμιά εὐθύνη γιὰ τὸ παιδί του, ὅταν δὲν εὐλογήθηκε ἀπὸ τὴν ἐκκλησία ἡ ἔνωση του μὲ μιὰ γυναίκα.

Ἀκόμα και στὶς πρῶτες ἐνέργειες τῆς γυναίκας σχετικὰ μὲ τὴν ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τοῦ τόπου της, φανερώνεται ὁ πόνος τῆς μάνας και ἡ σκέψη γιὰ τὸ παιδί. Τί ἄλλο εἶναι αὐτὴ ἡ παγκόσμια κίνηση ὅλων τῶν ὀργανωμένων γυναικῶν γιὰ τὴν κατάργηση τοῦ πολέμου, παρὰ ἡ κορυγὴ τῆς μάνας πὸν τῆς στέλνουν τὸ παιδί της σὶδὸ μακελιό; Κι ὅλα τὰ πασιφιστικὰ συνέδρια τῶν γυναικῶν τί ἄλλο εἶναι παρὰ συγκερατημένοι λυγμοὶ γιὰ τὰ ἑκατομμύρια τὰ παιδιὰ πὸν χάθηκαν;

Οἱ μητέρες τῶν Βαλκανικῶν χωρῶν δοκίμασαν ὅλους τοὺς πόνους και ὅλες τις θυσίες. Δὲ θέλουν πια τὸν πόλεμο, δὲ θὰ δώσουν τὰ παιδιὰ τους. Γι αὐτὸ μίλησαν ἀναμεταξύ τους μὲ γλύκα και καλωσύνη ὅπως ὅλοι ὅσοι ἔχουν ζήσει τὴν ἴδια συμφορά. Κι εἶπαν οἱ ἄντρας ἄς μισοῦνται. Ἐμεῖς θᾶγαπιώμαστε. Γιατὶ ἀγαποῦμε τὰ παιδιὰ μας. Και κάθε γυναίκα ἔχει ἔνα χάδι στὴν ψυχὴ της, ἀκόμα και γιὰ τὸ παιδί τοῦ πὸν ἀσπονδοῦ ἐχθροῦ της.

Αὐτὴ εἶναι ἡ πολιτικὴ τῶν μητέρων. Και κάθε γυναίκα εἶναι μιὰ μάνα στὴν ψυχὴ της.